

L'ANGOIXA DE LA GENT QUE NO POT SEGUIR

L'articulista reflexiona sobre la gestió de les retallades a les entitats socials i sobre el fet que la Generalitat n'atribueixi les culpes al Govern central

EL PAÍS I
LA SEVA GENT

Josep López de Lerma

ADVOCAT I EXVICEPRESIDENT DEL CONGRÉS DELS DIPUTATS

No sé si, com ha escrit en **Joan Vila**, en aquestes mateixes pàgines, estem en el camí correcte. No ho sé. Sovint em faig la mateixa pregunta que l'amic **Lluís Foix**: I si al final descobrim que tot el recorregut realitzat, aquell que ens ve marcat per la cancellera **Angela Merkel** i el Banc Central Europeu, de cega obediència als dictats (i als interessos) alemanys, ha estat un error, un gran error? Val més no pensar-ho. Tanmateix el camí fet i el camí a fer enguany i els anys vinents, com a mínim, haurà estat criminal de veritat per a milions d'espanyols, entre els quals milers, milers i més milers de catalans, que han perdut feina, que han perdut casa, que han perdut la seva empresa, que han perdut estalvis, que han perdut assistència social, que han perdut drets fonamentals o que es troben en el llindar de la pobresa o bé expulsats de la societat i marginats per la aquesta. Aquest ha estat i aquest és el preu d'haver creat un tsunami, sembla, i no haver sabut detec-

tar-lo a temps, sembla. No sé ben bé ni el què ni el perquè d'aquest precipici que se'ns ha obert davant nostre, perquè la gent, ni que sigui per instint, no va a la recerca de la seva ruïna econòmica i moral, sinó que aquí i ara s'hi han trobat empenyats per quelcom o per haver cregut en algú. Ja se sap, però, que tant el «quelcom» o l'«algú» no són subjectes determinats, malgrat la seva existència i malgrat tenir nom i cognoms. Essent identificables, ningú s'atreveix a demanar-los el DNI. Serà per alguna cosa inconfessable.

Diari de Girona, en pocs dies de diferència, ens ha informat sobre dues qüestions molt greus. La primera, que les entitats socials, aquelles que integren col·lectius de gent vulnerable, han patit sis retallades en un període de set mesos, i que es troben amb l'aigua al coll; la segona, que la xifra d'insolvències familiars i d'empreses a la nostra província s'ha disparat com mai no ho havia fet i que Catalunya concentra el 21% de les antigues suspensions de pagaments, avui «concursos de creditors» perquè el nom sí fa la cosa, és a dir, redueix el seu impacte negatiu sobre una societat cada vegada més atrapada en la seva incredulitat respecte de tot i de tothom. Sobre aquests dos fets, el govern de Catalunya no ha dit res amb relació al segon, el tancament d'empreses i el corresponent acomiadament forçós de treballadors, és a dir, sobre una nova onada de destrucció de l'economia productiva, i

amb relació al primer, l'ofec dels que no poden seguir, ha dit que la «culpa» la té el govern central del PP. El cinisme s'ha apoderat dels governants de Catalunya donat que estan molt més atents a la permanent baralla amb Madrid que no pas amatents per a les necessitats bàsiques dels catalans. Porca misèria! Massa lluny queden els temps del president **Jordi Pujol** i la seva confrontació amb l'economia financera en defensa de la productiva i massa lluny queden també els temps del president **Jordi Pujol** i la creació de tota una xarxa de convivència públic-privada en favor dels desvalguts. Els «cadells de CiU», en expressió d'en **Pere Lladó**, també antic diputat de CiU, publicada en aquest diari, s'han carregat en any i mig dos grans assoliments del patriarca que, en ambdues coses, la creació de riquesa i la creació d'una societat del benestar, per exemple, comptà sempre amb la lleialtat, suport i col·laboració del PSC, del PSUC (avui IC-V), d'ERC, de la desapareguda UCD i del PP. Que estrany (i sospitos) se'm fa el seu silenci d'avui sobre ambdues qüestions!

En aquest punt subscric de dalt a baix l'article d'en **Carlos Arbó** publicat a l'edició del propassat 7 d'agost de **Diari de Girona**. Conec l'Arbó i li reconec la seva professionalitat. Res no diu sobre la mort, tant lenta com cruel, del nostre teixit productiu, mil vegades tirotejat pels impostos aprovats a Madrid i pels aprovats a Catalunya i mil vegades més empaitat per una administració pública catalana que és la negació d'un servei públic i l'ofec inflexible de tot empenyorat. No era aquest l'objecte del seu escrit, sinó que ho era la «doble tàctica», en expressió seva, del conseller **Mas-Colell**, que l'Arbó desmuntava com a expert que és en finances públiques: «Culpar Madrid d'asfixiar les finances de la Generalitat per vendre que el pacte fiscal se-

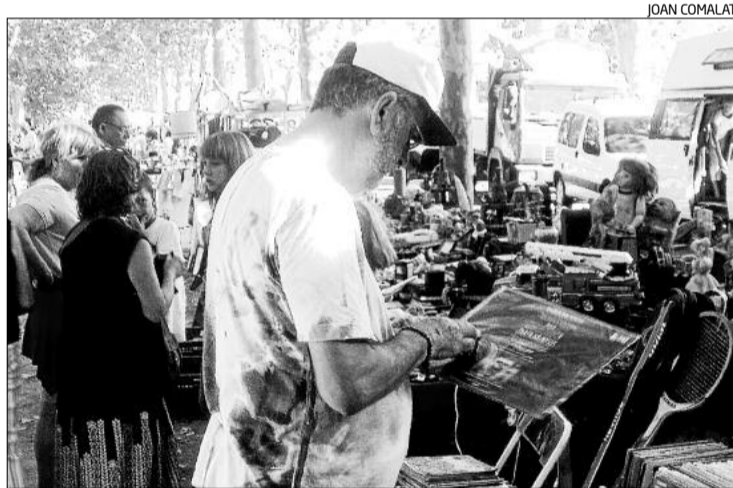
ria la solució» i «aplicar la doctrina del xoc amb la mesura despietada per atemorir els treballadors socials que, amb el cor encongit, veuen perillar el seu sou de juliol i que posa en qüestió la continuïtat dels centres d'assistència social». En **Carlos Arbó** posava èmfasi en una cosa que ha passat desapercibuda: El conseller, que havia repetit una dotzena de vegades que la caixa es trobava buida, parlava d'un total de 70 milions d'euros; és a dir, el 3,35 % del pressupost del Departament de Benestar i Família, que és de 2.086 milions d'euros, però això sí, sense acta d'arquiteig ni pla de tresoreria, una minúscula exigència per a tot aquell que vol parlar amb rigor i no practicar la mentida. Una xifra ridícula si la comparem amb les mesades atorgades a mitjans de comunicació privats pel seu «col·laboracionisme» en la «causa nacional» -llegeixi's, si us plau, sobiranisme o pacte fiscal o independència de Catalunya- o amb els lloguers de les ridícules «ambaixades» que a preu d'or es paguen o amb les subvencions donades a coneguts «intermediaris» de la Catalunya Nord i del País Valencià en favor, diuen, del català, per posar tres exemples de gestió pèssima dels cabdals públics, que són els nostres. «Excuses de mals gestors», titulava encertadament l'Arbó, però és que ara no toca gestionar bé, pel que sembla, sinó encabritar els catalans respecte dels espanyols ni que sigui enfonsant entitats com ara Mifas, Astrid, Fundació Noguera, Tresc, Altem i moltes d'altres que es preocupen d'allò que s'hauria d'ocupar tot govern realment (i no teatralment) seriós: Dels que no poden seguir i, per tant, d'una societat que, malgrat el temporal, sap oferir amor, caritat, estima, fraternitat, generositat, compassió i generositat als més desvalguts. President **Mas**, fins quan?, vos que aneu a missa i us dieu creient.

Classes particulars per a la integració dels nens del barri de la Farga

BANYOLES | DdG

■ L'associació en defensa dels nens i nenes del barri de la Farga està treballant aquest any per a la integració dels més joves d'aquest barri banyolí, impulsant unes classes particulars destinades a millorar la seva integració dins els hàbits i costums del municipi i del país. Durant aquest curs, una quinzena de nens i nenes d'entre 7 i 12 anys han estat els destinataris d'aquesta oferta, i la intenció de l'organització és fer créixer el projecte amb l'obtenció de més recursos per part de l'administració.

Aquesta nova associació té com a objectiu principal la integració dels joves d'aquesta zona de la ciutat i també la millora del seu rendiment escolar. L'entitat, que ha estat creada recentment, ha treballat durant tot aquest curs fent classes particulars als nens i nenes immigrants, bàsicament fent-los fer els deures i les activitats extraescolars. El president de l'entitat, Manel Fontan, va assegurar a Ràdio Banyoles que «pràcticament el 99% dels nens i nenes immigrants de la Farga van a classe sense els deures fets», i que l'objectiu de l'associació amb aquesta iniciativa de classes particulars és invertir aquesta situació.

JOAN COMALAT

Gran afluència de públic al passeig Dalmau dijous al matí.

Banyoles s'omple de col·leccionistes en la 64a edició de la Fira del Cop d'Ull

BANYOLES | DdG

■ El passeig Dalmau de Banyoles es va omplir de col·leccionistes durant la jornada de dijous en la celebració de la 64a edició de la Fira del Cop d'Ull. Aquest gran mercat va atraure l'atenció d'un gran nombre de visitants. La trobada, convocada pel Centre Excursionista de Banyoles, concretament per la secció de Filatèlia i Numismàtica d'aquesta entitat, és considerada una de les més importants del sector a Catalunya, i atrau a més un elevat nombre de visitants de la Catalunya Nord. El bon temps

que feia dijous al matí i la possibilitat de trobar diferents articles de col·lecció a un preu rebaixat van ser alguns dels factors de la bona afluència de públic d'aquesta 64a edició de la fira.

Aquesta és la segona de les dues fires d'aquest caràcter que se celebren durant l'any a Banyoles, alternant la seva ubicació entre la plaça de les Rodes i el passeig Dalmau. Complementàriament, també està tenint un gran èxit una fira organitzada per la mateixa entitat i que està més enfocada als objectes infantils.

JOVENT DE BORDILS

Els més joves van poder gaudir ahir de la festa de l'espuma.

Bordils inicia la Festa Major amb activitats per als nens i la celebració de la Nit Jove

BORDILS | R.V.E.

■ Bordils va donar ahir el tret de sortida als actes de la Festa Major amb les activitats destinades als més joves del poble. A més d'una gimcana amb diferents proves, també es va organitzar una activitat de pintura de samarretes, sota el títol «A Bordils tothom pinta», destinada a infants, joves i grans. Els actes del matí van concloure amb la celebració de la festa de l'espuma. Ja al vespre, es va donar per començada oficialment la Festa Major amb el discurs del pregó, que va comptar amb la participa-

ció de l'hereu i la pubilla escollits l'any passat i també dels que van ser elegits ara fa vint anys.

Posteriorment, es va procedir a la celebració de la Nit Jove, organitzada pel Jovent de Bordils, amb l'actuació del grup bisbalenc «La Perdiu Spencer» i també un concurs de Dj's. Els actes seguiran avui al matí amb la celebració del duel de futbol entre Poble i Carretera, al camp de futbol, i el torneig de Futbol Fang. A les cinc de la tarda, al parc del pavelló Blanc i Verd, es recuperarà l'activitat del Pagès de Ferro.